

Sygn. akt VI Gz 245/17

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak – Sobierajska

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2017 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. D.

przeciwko (...) sp. z o.o. w G.-D.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 28 sierpnia 2017r., sygn. akt V GC 1585/16

postanawia

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych – opłaty od apelacji uznając, że jego sytuacja finansowa nie uzasadnia uwzględnienia wniosku.

W zażaleniu pozwany zarzucił naruszenie art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych polegające na przyjęciu, iż pozwana Spółka nie wykazała, że nie ma dostatecznych środków na uiszczenie kosztów sądowych. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zwolnienie skarżącego od kosztów sądowych w całości. Pozwany wskazał, iż Sąd dokonał jedynie powierzchownej oceny złożonych przez pozwanego dokumentów, opierając postanowienie na kilku liczbach, których nie zweryfikował z faktycznym stanem majątkowym pozwanego. Zdaniem skarżącego, brak zwolnienia od kosztów sądowych uniemożliwi pozwanej Spółce udział w niniejszym postępowaniu, a przez to pozbawi ją możliwości obrony swych słusznych praw.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Stosownie do art. 103 u.k.s., na wnioskodawcy będącym osobą prawną spoczywa ciężar wykazania, że nie ma dostatecznych środków na uiszczenie kosztów sądowych. Zgodnie z art. 109 ust. 1 u.k.s., sąd może zarządzić stosowne dochodzenie, jeżeli na podstawie okoliczności sprawy lub oświadczeń strony przeciwnej powziął wątpliwości co do rzeczywistego stanu majątkowego strony domagającej się zwolnienia od kosztów lub z niego korzystającej. Nie oznacza to jednak konieczności prowadzenia przez sąd dowodu z urzędu albo wskazywania wnioskodawcy, jakie dokumenty winien przedstawić.

Zarzuty podniesione w zażaleniu są chybione. Wbrew skarżącemu analiza dokumentów złożonych przez pozwanego, przeprowadzona przez Sąd I instancji, nie była powierzchowna. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń, które Sąd Okręgowy w pełni podziela.

Orzecznictwo sądowe przyjmuje, że przedsiębiorca w procedurze planowania wydatków związanych z prowadzoną działalnością winien zagwarantować sobie środki służące nie tylko czynnemu dochodzeniu roszczeń, ale również obronie przeciwko ewentualnym żądaniom do niego kierowanym, a strona, która realizuje swoje zobowiązania w ten sposób, że wyzbywa się zdolności do zapłaty kosztów sądowych, preferencyjnie traktując inne zobowiązania, nie może skutecznie zarzucać, że odmowa zwolnienia od kosztów narusza jej prawa do sądu.

Nie ma racji pozwany twierdząc w zażaleniu, że nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych w postaci opłaty sądowej od apelacji wynoszącej 2.443,00 zł.

W ocenie Sądu Odwoławczego przeczy temu treść przedłożonego przez pozwanego oświadczenia majątkowego, pozwany reguluje bowiem inne zobowiązania. Pozwany jest przedsiębiorcą i powinien rozdysponować posiadane środki pieniężne mając też na uwadze koszty procesów toczących się z jego udziałem i nie traktować preferencyjnie innych należności.

Reasumując, przedsiębiorcy powinni być przygotowani do ponoszenia takich kosztów jak uczestniczenie w procesach sądowych, i to nie tylko w tych przez nich inicjowanych, jest to praktycznie nieodłącznym elementem działalności gospodarczej i stanowi element właściwego zarządzania.

Należy podkreślić, iż instytucja zwolnienia od kosztów sądowych nie służy podtrzymywaniu funkcjonowania spółki, ani nie jest przeznaczona dla aktywnych przedsiębiorców, którzy dysponują majątkiem i obracają środkami pieniężnymi.

Z tych względów należało, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalić zażalenie jako bezzasadne.

(...)

Z.

1. (...),

2. (...),

3. (...)

T. 24.11.2017 r.